

Οι νικητές της ζωής (Β΄ Κορ. 4,8-9)

Ορθοδοξία / Ερμηνεία Αγίας Γραφής

Μιχάλης Κουτσός, Φιλολόγος - Συγγραφέας

Την νίκη δεν την θέλουν μόνο οι αθλητές αλλά και οι αγωνιστές της ζωής. Το θέμα είναι ποιον αγώνα επιλέγει κανείς να κάνει και πώς μπορεί να πάρει την νίκη. Για τον χριστιανικό αγώνα υπήρξαν και υπάρχουν αγωνιστές, οι οποίοι είναι οδοδείκτες στην πορεία αυτή. Ένα μεγάλος αγωνιστής της ζωής ήταν και ο Απόστολος Παύλος. Ας παρακολουθήσουμε τις οδηγίες που δίνει γι' αυτόν τον αγώνα.

Οδηγία Πρώτη

«έν παντί

θλιβόμενοι άλλ' ού στενοχωρούμενοι,

*ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἔξαπορούμενοι,
διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι,*

4,8-9

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Οι τέσσερις αυτοί στίχοι περικλείουν όλο το μεγαλείο των αγωνιστών της πίστεώς μας και παράλληλα αποτελούν ένα μπούσουλα αγωνιστής διάθεσης. Οι αγωνιστές της πίστεως αντιμετώπιζαν στους πρώτους χριστιανικούς αιώνες ποικίλες δυσκολίες και διώξεις και όμως άντεξαν και βγήκαν νικητές της ζωής. Κι όταν λέμε της ζωής, δεν εννοούμε μόνο της άλλης ζωής, την οποία σίγουρα την εξασφάλιζαν, αλλά και τούτης της ζωής, διότι υπέστησαν πολλά μαρτύρια, αλλά παρ' όλα αυτά ένιωθαν ελεύθεροι. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη ικανοποίηση από την ηθική ικανοποίηση, από την αίσθηση ότι έκανες το καθήκον σου, ότι βρίσκεσαι στο σωστό δρόμο, ανεξάρτητα από τα μαρτύρια, που μπορεί να υποστείς. Οι στίχοι λοιπόν αυτοί είναι αποστάγματα ηρωικής ζωής και αγωνιστικότητας, που πρέπει να έχει ο άνθρωπος σε αυτόν τον κόσμο τον αλλοπρόσαλλο.

έν παντί θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι

Ερμηνεία

Οι θλίψεις είναι το χαρακτηριστικό της ζωής. Δεν υπάρχει άνθρωπος που να μην αντιμετωπίσει θλίψεις στη ζωή του. Κατά τον Ωριγένη η θλίψη συμβαίνει χωρίς την υπαιτιότητα του ανθρώπου, ενώ η στενοχώρια είναι προαιρετική επιλογή και μπορείς να την αποφύγεις. Το θέμα είναι πώς τις νικάς αυτές τις θλίψεις. Άλλοι το ρίχνουν στο ποτό, άλλοι στις διασκεδάσεις, άλλοι στις υλικές απολαύσεις χωρίς να βρίσκουν αληθινή παρηγοριά σε αυτά.

Το κλειδί στην αντιμετώπιση των θλίψεων είναι πρώτα πρώτα να σκεφτεί κανείς ότι θλίψεις υπάρχουν πάντοτε και μάλιστα σε όλους. Από εκεί και πέρα πρέπει να τις αντιμετωπίσεις. Το θέμα είναι πώς τις αντιμετωπίζεις. Ο Απόστολος Παύλος μας διαβεβαιώνει ότι ο χριστιανός μπορεί να θλίβεται αλλά να μην στενοχωριέται. Όταν αναλογιστείς πόσο υπέφερε ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, πάνω στο σταυρό, τότε θα πάψεις να στενοχωριέσαι. Κι αν αναλογιστείς ότι οι θλίψεις είναι μια επίσκεψη του Θεού, είναι μια δοκιμασία, μια προπόνηση στον αγώνα που κάνουμε, τότε δεν θα ξαναστενοχωρηθείς. Ένας σοφός που φιλοσόφησε την ζωή είπε ότι για κανένα πράγμα δεν πρέπει να στενοχωριόμαστε, διότι αν διορθώνεται, γιατί να στενοχωρηθείς, αν πάλι δεν διορθώνεται και πάλι γιατί να στενοχωρηθείς, άρα δεν πρέπει να στενοχωριόμαστε για τίποτα.

ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἔξαπορούμενοι.

Ερμηνεία

Απορούμαι σημαίνει βρίσκομαι σε απορία, σε δυσκολία, σε αδιέξοδο. Πόρος είναι το πέρασμα, η διέξοδος, άρα απορούμαι (α στερ. + πόρος) σημαίνει βρίσκομαι σε αδιέξοδο. Εξαπορούμαι σημαίνει βρίσκομαι σε πλήρες αδιέξοδο. Οι χριστιανοί, τονίζει ο Απόστολος Παύλος, θα συναντήσουν στην ζωή τους πολλά αδιέξοδα, αλλά έχουν τον τρόπο να βρίσκουν διέξοδα στα αδιέξοδα. Πώς; Με την Χάρη του Θεού και με την προσευχή. Ο Θεοδώρητος πολύ χαριτωμένα σχολιάζει: «εν απόροις πράγμασι πόρους ευρίσκομεν σωτηρίας». Δηλαδή, σε αδιέξοδες καταστάσεις εμείς βρίσκουμε διεξόδους σωτηρίας.

Αναθέτουν λοιπόν στο Θεό όλες τις δυσκολίες τους και ηρεμούν περιμένοντας την απάντηση του Θεού, την οποία αποδέχονται όποια κι αν είναι αυτή, είτε θετική είτε αρνητική. Επομένως δεν απογοητεύονται, δεν απελπίζονται αλλά αντίθετα ελπίζουν στην βοήθεια του Θεού. Έτσι με ηρεμία προχωρούν παρακάτω και συνεχίζουν τον αγώνα τους. Αντιμετωπίζουν και τα άλλα προβλήματά τους με ψυχραιμία και επιτυχία, γιατί η ψυχραιμία είναι το παν σε έναν αγώνα.

διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι.

Ερμηνεία

Οι διώξεις για την πίστη μας δεν γίνονταν μόνο την εποχή των διώξεων, γίνονται και σήμερα. Ο ηθικός, ο τίμιος, ο συνεπής διώκεται με κάθε τρόπο από τον ανήθικο, τον άτιμο και τον ασυνεπή, γιατί αυτός είναι έλεγχος για την ζωή του και γι' αυτό αποφασίζει να τον διώξει και να τον απομονώσει. *«μακάριοι οί δεδιωγμένοι ἔνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν»*, είπε ο Χριστός στην επί του Όρους ομιλία του. Προσοχή όμως όχι όσοι διώκονται για δικά τους λάθη και αδικίες, αλλά *«ἔνεκεν δικαιοσύνης»*. Η αμοιβή γι' αυτήν την δίωξη είναι η βασιλεία των Ουρανών. Επομένως οι διωκόμενοι για δικαιοσύνη όχι μόνον δεν εγκαταλείπονται αλλά βραβεύονται με την βασιλεία των ουρανών.

καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι.

Ερμηνεία

Καταβάλλομαι σημαίνει ότι δεν έχω πια άλλες δυνάμεις, για να συνεχίσω αυτό που ανέλαβα να κάνω. Ο πόλεμος στη ζωή, ο πόλεμος του Διαβόλου είναι τόσο δυνατός, ώστε ο αγωνιστής καταβάλλει όλες του τις δυνάμεις, αλλά φτάνει κάποτε στα όριά του. Το βλέπουμε συχνά στους παλαιστές, που πέφτουν από τα χτυπήματα του αντιπάλου, αλλά σηκώνονται και συνεχίζουν να αγωνίζονται. Ο χριστιανός δεν απελπίζεται, γιατί ελπίζει στη βοήθεια του Θεού. Η ζωή έχει πολλές πτώσεις αλλά το θέμα δεν είναι πόσες φορές θα πέσεις αλλά πόσες φορές θα σηκωθείς και θα συνεχίσεις τον αγώνα. Και είναι ιδιαίτερα ηρωικό το να πέσεις και να σηκωθείς από το να μην πέσεις καθόλου. Ο Χριστός έδωσε στον άνθρωπο και δεύτερη και τρίτη και πολλοστή ευκαιρία σε αυτόν τον αγώνα της ζωής και επομένως ο άνθρωπος, όταν πέφτει μπορεί να σηκώνεται και να συνεχίζει τον αγώνα του.

(Συνεχίζεται)

<https://bit.ly/31oN5BC>